

Jostas magnum ab aduersariis amorem acquisiuit/
qm̄ celebrauit pascha dñi/cū esset annorū decem ⁊ oc
to/quēadmodum nemo ante eum. Celo itaq; ut vicit
superiores/ita ⁊ vos filii zelum dei sumite. Exquirat
vos dei zelus/ ⁊ deuoret. ut vnusquisq; vestrū dicat
Exquisiuit me zelus domus tue. Apostolus Christi
Celotes dictus est. Suid de apostolo dico? Ipse dñs
ait. Zelus domus tue comedit me. Sit ergo inter vos
dei zelus. non iste humanus que inuidiam generat.
Sit inter vos pax. que exuperat omnem sensuz. Ama
te vos inuicem. nihil caritate dulcius. nihil pace gra
tius. Et vosp̄i scitis/ q; pre ceteris vos semper dile
xi/ ⁊ diligo. quasi vnus patris filii/ coaluistis in affe
ctu germanitatis. Sive bona sunt tenete. ⁊ deꝝ pacis
⁊ dilectionis erit vobiscum in domino Iesu. Cui ē ho
nor: ⁊ gloria/ ⁊ magnificentia/ ⁊ potestas. cū sancto
sp̄ritu in secula seculorum.

Ambrosii Doctoris eximii Liber secundus in quo
de Utili/Officiisq; ad vitam consequendum beatam
disputatur/ Finit feliciter.

Tertius in quo de honesti/ Utilisq; comparatiōe
(puta quod illorū sit dignibilis) differitur/ incipit.
⁊ in quattuor partitur tractatus.

Tractatus primus quasi probemialis/ ostendens
sanctos/priores philosophis/laudabiles fore ocio /
vtili solitudineq; fructuosa/ ⁊ iporum sanctorū ocīū
⁊ solitudinem / philosophorum ocio atq; solitudine
honestate vtilitateq; precellere/ Vnum continet capi
tulum/quod in Duas diuiditur partes.

Quid propheta docuit nos / tāq̄ in am
 pla domo deābulare in corde nr̄o . et
 cōuersari cū eo / tāq̄ cū bono cōtuber
 nali . vt ip̄e sibi diceret / 7 loqueret̄ se
 cū . vt est . Dixi / custodiam vias meas
 Salomon quoq̄ fili9 eius / dicit . Bi
 be aquā de tuis vasis . 7 de puteorū tuorū fontibus
 hoc est tuo cōsilio vttere . Aqua enim alta / cōsiliū in
 corde viri . Nemo (inquit) alienus particeps sit tibi .
 fons aque tue sit tibi pprius . 7 iocundare cū vxore
 tua . que est tibi a iuuentute . Teruus amicitie / 7 pulli
 gratiarū / cōfabulentur tecū . Nō ergo prim9 Scipio
 scinit solus non esse / cum solus esset . nec minus ocio
 sus / cum ociosus esset . Sciunt ante ip̄m Moyses . qui
 cū taceret / clamabat / cū ocios9 staret / preliabat̄ . Nec
 solū preliabat̄ / sed etiā de hostibus quos nō origerat
 triūphabat . Nō deo ociosus / vt manus eius alii sustine
 rent . Nec minus q̄ ceteri negociosus / qui ociosis ma
 nibus expugnabat hostem / quē nō poterāt vincere q̄
 dimicabant . Ergo Moyses / 7 in silentio loquebatur
 7 in ocio operabat̄ . Cuius aut̄ maiora negocia / q̄ hu
 ius ocia / qui q̄draginta diebus posit9 in mōte / totā
 legem cōplexus est / 7 in illa solitudine qui cū eo loq̄
 retur non defuit ? Vnde et Dauid ait . Audiam quid
 loquatur in me dominus . Et quantoplus est / si cum
 aliquo deus loquatur / q̄ ip̄e secum ? Transibant apo
 stoli . 7 umbra eorum curabat infirmos . tangebantur
 vestimenta eorum . 7 sanitas defluebat . Sermonem lo
 cutus est Helias . 7 pluuia stetit . nec cecidit super ter
 ram tribus annis / 7 sex mensibus . Iterum locutus
 est / et idria farine non defecit . et vas olei toto fa
 mis diurne tempore / non est exinanitum .

Et quā plerofq; delectant bellica / quid ē p̄stantius / ex
ercitus magni lacertis / an solis meritis / cōfecisse pre
lium? Sedebat Heliseus in vno loco. ⁊ rex Syrie ma
gnā belli molem inferebat populo patruz. diuersisq;
consiliorū acerbabat fraudibus. ⁊ circūuenire insto
is mollebat. Sed omnes eius apparatus p̄pheta
deprehendebat. ⁊ vigore mentis / per gratiā dei ubiq;
presens / cogitationes hostium suis ānunciabat. ⁊ mo
nebat / quib; cauerent locis. Quod ubi regi Syrie ma
nifestatum est / missō exercitu clausit prophetam. Dra
uit Heliseus. ⁊ omnes eos cecitate percuti fecit. ⁊ cap
tiuos intrare in samariam / qui venerant obsidere eā.

Conferamus hoc ocium cum aliorum ocio. Alii enī
requiescendi causa / abducere animum a negociis so
lent. ⁊ a conuentu cetuzq; hominum subtrahere sese. et
aut ruris petere secreta. ⁊ captare agrorum solitudi
nes / aut intra urbem vacare animo. ⁊ indulgere que
ti ⁊ tranquillitati. Heliseus autem aut in solitudine
Iordanem transitu suo diuidit. vt pars defluat poste
rior superior autem in fontem recurrat / aut in carme
lo resoluta difficultate generandi inopinata / sterile
conceptione fecundat / aut resuscitat mortuos / aut ci
borum temperat amaritudines / ⁊ facit farine amixtu
one dulcescere / aut decem panibus distributis / reli
quias collegit plebe saturata / aut ferrum securis ex
cussim / ⁊ in fluvii Iordanis mersum profundo / missō
in aquas ligno facit supernatere / aut emundat lepro
sum / aut siccitatem imbribus aut famem mutat fecū
ditate. Quanto ergo iustus solus est / qui cum deo
semper est? Quanto solitarius est / qui nunq; separa
tur a Christo? Quis nos separabit (iquit) a dilectiōe
Christi? Cōfido / q̄a neq; mors. neq; vita. neq; āgel?

Quā autē feriat a negotio / qui nunquā feriat a merito
 quo cōsumat negotiū? Quibus autē locis circūscribitur
 cui totus mūdus diuitiarū possessio est? Sua estima
 tione definit / qui nunquā opinione cōprehendit? Etenī
 quasi ignorat / et cognoscit . quasi morit / et ecce uiuit .
 quasi tristis / et semper letior . ut egenus / et largus . quā ni
 bil habeat et possideat oīa . Nihil enī spectat vir iustus
 nisi quod cōstans et honestū ē . Et ideo etiā si alii vi
 deat pauper / sibi diues ē . qui nō eorū que caduca / s; z
 eorū que eterna sunt estimatione censetur .

Tractatus secundus in quo differēt si inter hone
 stum et utile tanquā inter se repugnantia facienda sit
 comparatio / Duo continet capitula .

Capitulum primum Duas habens partes .

Et quoniā de duobus superioribus locis diximus
 in quibus honestum illud / et utile tractauimus /
 sequitur utrū honestatem . et utilitatem inter se com
 parare debeamus / et querere quid sit sequendum . Si
 cut enim supra tractauimus utrū honestū illud an
 turpe esset . et secundo loco utrū utile an inutile . si
 militer hoc loco utrū honestum sit an utile / nonnul
 li requirendum putant .

Nos autē monemur (ne hec inter se velut compugnā
 tia inducere videamur / quā iā unū supra ostendimus) nec
 honestū eē posse / nisi quod utile / nec utile nisi quod ho
 nestū . quia nō sequimur sapientiā carnis / apud quā
 utilitas pecuniarie istius cōmoditatis pluris habet
 sed sapientiā quā ex deo est . apud quā ea quā in hoc seculo
 magna estimant / pro detrimento habent . Hoc ē enī ca
 thortoma . quod perfectū et absolutum est officium /
 a vero virtutis fonte proficiatur . Cui secundum
 est commune officium . quod ipso sermone significat /